

داؤد اسعد

«حالا باید همه همدست باشیم»

اوباما:

«دوستان ما دوشادوش ما مبارزه کردند، خونهای شانرا ریختند و جانهای شانرا از دست دادند. حالا باید همه همدست باشیم تا این جنگ را مؤفّقانه به انجام رسانیم. درینجا صرفاً حقانیت اعتماد به ناتو دستخوش این بازی نیست- آنچه دستخوش این بازی است، همانا امنیت متحدین ما و امنیت سراسری جهان است.»

آری ! واقعاً چنین است. ایالات متحده آمریکا به اضافه ۴۲ کشور جهان که شما آنانرا دوستان تان مینامید جنگ را علیه کشور کوچکی چون افغانستان طراحی، تمویل و پیشبرد وسیله شدند. واضحاً آنان خون شانرا بخاطر مردم افغانستان، دموکراسی و مبارزه علیه تروریزم که شعار فریب دهنده تان غرض حمله به افغانستان بود، ریختند. آنان بخاطری مبارزه کردند، خون های شانرا ریختند و جانهای شانرا باختند که در جانبداری از یک سیستم اقتصادی- اجتماعی کاملاً فرسوده قرن بیستم و یکم قرار گرفته و خوب میدانند که امنیت آنان درین منطقه جهان هیچگاهی در معرض خطر قرار نداشته و ندارد.

ولی سیاستهای نادرست ناتو در افغانستان باعث آن شد که تعدادی از "دوستان" تان که طالب سیطره بیشتر بودند و شما به آنان در ابتدا وقعی نگذاشتید و بعداً باعث دردسر تان شد، شما را

متوجه سازد که دیگر هنگام یک تازیه‌های ایالات متحده به پایان رسیده و شما اینرا خود میدانید که بدون "اروپای کهن" بُرد ناممکن است، زیرا این کشورها تمویل کننده گان اصلی جنگها در کنار ایالات متحده آمریکا هستند. اگر متوجه اوضاع بخصوص یکسال اخیر بوده باشید به وضاحت دیدید که کشور هائی چون آسترلیا، هالند، کانادا و تعداد دیگری اخراج نیرو های شانرا از افغانستان اعلان داشتند و هم اکنون کشور های فرانسه و آلمان منتظر تصامیم کنفرانس اخیر لندن درباره افغانستان و انکشافات نامعلوم آن هستند.

این همه تناقضات چگونه و از کجا سر چشمه میگیرد؟ آیا شما باز هم علل آنرا در افغانستان و در وجود دولتواره آن می بینید؟ خوب میدانید که چنین نیست! ولی برای آنکه همه انتقادات و کاستی ها را به آدرس دیگران حواله کرده باشید، آرزوی دست بدست هم دادن را میکنید. خیر! این همه طفره رفتن ها بجایی نمیرسد. بهتر است اعتراف نمائید که سیستم متزلزل سرمایداری در ساختار درونی خویش چنان پر منازعه است که حتی نزدیکترین متحدان- زمانیکه منافع شان را در خطر بینند- از بالای نعلش های یکدیگر بخاطر دستیابی به منفعت عبور کرده و هیچ مرز انسانی را نمی شناسند. مطمئن باشید که جنگ افغانستان به همان پیمانہ که امروز به مؤفقیت نیانجامیده در آینده هم بخاطر پیاده شدن ستراتیژی های نادرست شما مؤفقیت چندانی نخواهد داشت، این جنگ ادامه خواهد یافت و هر روز "کارنامه های" جدیدی گشایش خواهد یافت.

خیلیها بجا ارزیابی شده که "حقانیت اعتماد به ناتو دستخوش این بازی نیست"، زیرا ناتو دیگر در افغانستان آنقدرها حق تلفی کرد که اکنون نمیتوان کوچکترین اعتماد را به آن روا دانست. ناتو آنقدرها موازین حقوق بشر را نقض کرد که حالا تعدادی از کشور های اروپائی و سازمان ملل متحد خود به آن اعتراف میکنند. ناتو آنقدر قتل و کشتار زیادی را در افغانستان مرتکب شد که هنوز هم بسنده نکرده و حال تهاجم جدیدی که جایگاه کشتار دستجمعی افغانها را دارد، براه انداخته میشود.

و اما آنچه را شما اینجا اشتباه گرفته اید همانا "امنیت شما و متحدان تان" است. باید به صراحت اذهان گردد که درینجا امنیت شما نه، بلکه موجودیت شما مورد سوال است و آن

اینکه آیا سرمای‌داری به مثابهٔ یک نظام و یک فورماسیون اقتصادی- اجتماعی قدرت حل مشکلات انباشته شدهٔ خود را دارد تا به بقای خویش ادامه دهد و یا اینکه چون ازدهای زخمی برای نجات احتمالی اش دست و پا میزند و هر چه در برابرش ممانعت ایجاد کند، کوشش میکند آنرا ریشه کن سازد. اینکه به آن مؤفق میشود یا نه سوال بعدی است.

به اطمینان کامل میتوان گفت که هر گاهی سوال امنیت جهانی طرح باشد بازهم مقصر آن شما خواهید بود، زیرا به جزء ایالات متحده و ناتو هیچ کشور و هیچ نیروی نظامی در جهان مسائل مربوط به امنیت جهانی را تا حال زیر سوال قرار نداده اند و نا امن نه ساخته اند . دماغوژی هم حدودی دارد و به قول مشهور هرچه از حد بگذرد رسوا شود.

ادامه دارد!